

rarum tumultu se vocetur. Quemadmodum etiam D. Augustinus alicubi commemorat, se Magnum illum Ecclesiæ Mediol. Episcopum Ambrosium sæpius in remotiori quodam cubiculo vidisse, cumque aliquantisper ut ei loqueretur expectasset, inde se nullo dicto verbo prorupisse, quod crederet modicum illud temporis, quod summo huic pastori ad animum nonnihil recreandum & restaurandum post tot peracta negotia superesset, minime auferendum videri. Nec minus D. Gregorius Nazianzenus de se ipso loquens; Ambulabam (inquit) ipse mecum ad Solis occasum in littore Maris tempus ita fallens, hæc quippe recreatione uti soleo, ad animum meum à curis ordinariis nonnihil relaxandum & restaurandum. Et utroque plus quam integro seculo vestutior sanctissimus Martyr Cyprianus in VII. ad Donat. Epistola; *Una igitur (scribit) placida & fida tranquillitas, una solida & firma securitas, si quis ab his inquietantis seculi turbinibus extractus, salutaris portus statione fundetur, ad cælum oculos tollat à terris &c.* Cui quasi Sybillæ folium accedit B. Isidori Pelus. suffragium:

